

A Don mentén megkísérelt szovjettámadás tuljutott hevessegének tetőpontján

A keleti fronton a helyzet Németország és szövetségesei számára teljesen kielégítő

A Magyar Távirati Iroda jelenti: Magyar katonai körökből nyert tájékoztatás szerint mindinkább szaporodnak azok a jelek, amelyek arra mutatnak, hogy a szovjethadseregnek a Don mentén megkísérelt nagyszabású támadása az ellenség igen súlyos veszteségei mellett tuljutott hevessegének tetőpontján és szemmel láthatóan vesztit erejéből. A bolsevista tömegtámadás hullámai gyengülőben vannak s egymás után törnek meg a német és szövetséges csapatok elhárító tüzeiben. A honvédhadsereg védőszakaszát nem érintette a szovjettámadás. A magyar csapatok arcvonalán nyugalom van, csupán járőreink tevékenykednek a felderítés folyamatosságának biztosítása céljából.

A hőmérséklet fagypont körül mozog. Berlin, december 24.

A német távirati iroda katonai munkatársa írja:

A német nagyvezérkar körében a keleti harctéri helyzetről szóló legutóbbi angol jelentések tanulmányozása után az a nézet alakult ki, hogy Londonban nyilvánvalóan egyáltalán nincsenek tájékozódva arról, milyen az igazi helyzet azokon a pontokon, ahol leghevesebben dőlnek a német-szovjet harcok. Berlini körökben utalnak bizonyos angol katonai tudósítók kijelentéseire és megállapítják, hogy a hivatalos szovjethírszolgálat a helyzet megítélésében sokkal óvatosabb, mint az állítólag a harc-tereken tartózkodó angol haditudósítók.

A keleti harctéren a helyzet Németország és szövetségesei számára minden tekintetben kielégítő. Kezdetől fogva kézenfekvő volt — igaz, nyilván nem az angol propagandaközégek előtt — hogy a bolsevistákja telet nagyszabású támadó hadműveletekre használják ki és hogy főleg azt a térséget keresik majd ki, amelynek az ezévi sikeres nagy német támadás következtében történt kiesése a legnagyobb veszélyt jelentette számára. Az angol propagandaszervek azt a látszatot akarják kelteni a világ közvéleménye előtt, hogy a szovjet azokon a helyeken, ahol támadásra indult és még támadásra fog indulni, meglepetéscél elé állította, illetve fogja állítani a németeket. Angol

propagandakörökben azonban mindig nagyon bőkezűen bántak téves előfeltételekkel és téves jóslatokkal. Az ellenség olcsó hatásvadászó megállapításaival szemben a helyzetet 1942 decemberében sokkal könnyebbnek kell itélni, mint amilyen a multévi helyzet volt. A szovjet hadvezetőség azt a szándékát, hogy két nagy harapófogómozdulattal Rosztovot fenyegeesse, nem érte el sem Sztalingrádtól délnyugatra, ahol a németek és szövetségeseik támadóban vannak, sem a Don középső folyása mentén, ahol a szovjetcsapatok megtorpantak az új német záróállások előtt.

Szándékukat nem is érhetik el. Nem érhetik el először a német és szövetséges csapatok nagy anyagi elhárítóereje miatt, másodsor a tervszerű német hadvezetés miatt, harmadsor a kisebbbértékű bolsevista vezetés miatt és negyedsor Európa nagyobb erkölcsi ereje miatt. Érdekes ebből a szempontból egyébként az angol haditudósítók nagyzolása, amellyel igyekeznek a kényszerből erényt csinálni és kijelentik, hogy a német hadvezetőség részéről a szovjet előretörés térségében hátrahagyott német sündisznóállások „ellenállási szigeteket”, amelyeket majd későbbi, megfelelő alkalmakkor intéznek el. Ebben olyan megdöbbentő tudatlanság nyilvánul meg, hogy német részről ezzel szemben sokatmondóan hallgatnak, annál is inkább, mert az események már kezdik túlhaladni ezt a dilettánsizmust.

Egyébként az ellenséges jelentések kezdnek ugyanolyan jellegűek lenni, mint a multévi jelentések. Azon nem nagyon csodálkoznak Berlinben, hogy ezekben a jelentésekben nem tükröződnek azok a szörnyű veszteségek, amelyeket a szovjet ezuttal is, mégpedig sokkal nagyobb mértékben szenvedett, mint a mult télen. Mindent összevéve elmondható, hogy a német katonai körök a keleti harctér tekintetében sohasem voltak még oly gondtalanok, mint ma, annál is inkább, mert másfelől az angolok és amerikaiak északafrikai vállalkozásukkal ugyancsak kevésbé irigylésre méltó helyzetbe mesterkedték bele magukat.

1942 december 16, szerdán

XXVIII. évfolyam, 285. szám

1942 december 17-én, csütörtökön:

A nap kel 7.40 ó., nyugszik 16.09 ó.
A hold kel 12.46 ó., nyugszik — ó.

ÓRAI ÚJSÁG

Főszerkesztő: Bethlen András

Főmunkatárs: Dr. Kertész Róbert

Timosenko visszavonulása Kotelnikovonál

MEGLEPETÉS AFRIKÁBAN:

elhagyott állásokat találtak az angolok El Agheilánál

Rommel ismét elszakadt, kezében tartja a kezdeményezést s módjában áll a tuniszi tengelyerőkkel egyesülni